

Informacions

sobre problemes d'informació

Per a prendre'n consciència

Hi ha una preocupació mundial pels problemes que plantegen les tècniques de difusió. Que recordem ara, amb el tema « Tècniques de difusió en la civilització contemporània », es celebrava a Nancy, l'any 1945, la 32 Setmana Social de França.

Suara, a Santander, es reunia el VI Congrés Mundial de Premsa Catòlica, essent una de les seves Conclusions Generals: « La Unión Internacional de la Prensa Católica, recordando la fórmula de Pío XII »: « Ahogar la voz de los ciudadanos es violar el orden del mundo, tal como éste ha sido querido por Dios »; Confirma solemnemente su adhesión a la firme declaración hecha en su nombre por su delegado permanente en la O. N. U. sobre la libertad de información, derecho natural del Hombre ».

Darrerament, a Grenoble, la 47 Setmana Social ha estudiat la problemàtica plantejada per « Socialització i Persona Humana » i, tant en la Carta adreçada per la Secretaria d'Estat com en les conclusions preses per la Setmana, es fa una forta i marcada referència a la qüestió.

Té pocs dies la Carta Postal del Sr. Bisbe Coadjutor de Badajoz, sobre la importància de la informació per a l'Església, on diu: « La primera vegada que en la història cristiana es pronuncià el « non possumus », fou davant d'un problema d'informació. Joan i Pere respongueren amb valentia: « Nosaltres no podem deixar de dir el què hem vist i oït ».

Tot plegat fa que no ens sorprengui gens veure, per tema de la XX Setmana Social d'Espanya (Valladolid, 7-13 de novembre) »: « La informació en la societat actual; principis i problemes ».

D'aquí que sovintegin les declaracions, pastorals, cartes col·lectives de l'Episcopat i altres documents catòlics. No es tracta d'una moda ni tampoc obeeix a una tàctica. Es una exigència de la missió de l'Església de donar testimoni públic de la Veritat.

Deia Pius XII als periodistes nord-americans (23 gener 1950): « La veritat necessita una veu, i la veu més potent

que arriba al públic és, encara, la veu de la premsa. » I (20 abril 1946) « La premsa ha de ser íntegrament lleial a la veritat ». Aquesta qualitat essencial, per ara no l'ha aconseguida cap estat totalitari. Fins ho creiem impossible, per incompatibilitat de principis. Més que mai, la mundialment variada experiència política dels darrers quaranta anys n'ha donat proves a bastament.

Dret del poble a la veritat sencera

A títol d'informació, pel seu valor doctrinal i universal, i perquè el creiem una veritable peça del que pot arribar a ser l'acció pastoral de l'Església en la seva funció de magisteri, guiada només pel bé de les ànimes, sota la plena inspiració de l'Esperit Sant, reproduïm d'*Ecclesia*, n.º 995, 6 d'agost, el Missatge del Bisbe Auxiliar de Leopoldville, Mons. Molula.

« Amados hermanos:

Cuando en un país ya no existe la libertad de información, que no se habla de democracia, sino de dictadura. Ahora bien, la dictadura conduce a la esclavitud, al servilismo del hombre por el hombre.

Después de haberlo dudado mucho tiempo, me veo en la obligación, como Obispo, de levantar la voz para defender los derechos más elementales del hombre: el derecho a la vida, el derecho a la libertad.

Hoy día, una información poco objetiva procura cloroformizar y ahogar a mi pueblo. No puedo dejar de hablar. Reivindico solemnemente el derecho de mi pueblo a la verdad entera. En ello se juega el futuro de este país y de todo el Continente africano.

Todo el mundo, en efecto, comprueba que desde hace veintiocho días una propaganda bien organizada se extiende por nuestro país con una información radiofónica dirigida, controlada, desnaturalizada.

Se atribuyen los mismos derechos a la verdad y a la mentira. Se dan más derechos a la mentira que a la verdad, porque se oculta y se desnaturaliza sistemáticamente a ésta.

No: la mentira no tiene los mismos derechos que la verdad.

Es inadmisibile que sea preciso es-

cuchar una radio extranjera para saber lo que ocurre en el interior de nuestras fronteras. En un mundo libre, el servicio de información debe permitir al pueblo conocer los hechos en su realidad objetiva, para juzgar con conocimiento de causa y hacer libremente su elección.

Privar al hombre de la verdad para emponzoñar su espíritu con mentiras, es una falta de respeto y un atentado a su dignidad de hombre libre.

Hermanos míos, no tenemos que recibir mensajes de otros Gobiernos que ni siquiera conceden a su pueblo las libertades elementales que acabamos de conquistar. Hago, pues, un llamamiento solemne a vosotros, mis hermanos, ahora que todavía es tiempo de reivindicar vuestros derechos más sagrados, de poner fin a una propaganda sistemática en la que la mala fe ya no conoce límites.

Orgullosos y celosos de vuestros derechos recientemente adquiridos, mostrad que no estáis maduros para una forma de esclavitud.

En estas horas particularmente graves, con emoción os doy mi bendición más paternal ».

Creo que aquest Missatge pot ajudar a penetrar en el Misteri de l'Església, i fins pot ajudar els no-creients a retrobar, a través de l'Església, el sentit de l'Evangeli. Que l'Església estigui encarnada, porta complicacions; a voltes els homes que la formem li atribuïm coses nostres que no són seves i li estrefem la fesomia. Però una Església encarnada, humanitzada, té l'avantatge de ser el sagrament de Déu entre els homes. L'Església la porta Déu i a nosaltres ens toca no fer-li ombra.

Qüestió de consciència professional

La JOC espanyola, reunida a Madrid del 27 al 30 de juliol, en el seu XIII Consell Nacional, format per 250 Dirigents i 40 Consiliaris Diocesans, després d'haver celebrat el I Congrés Nacional de Joventut Obrera, formula les següents consideracions, que reproduïm íntegrament i textual del Suplement del « Boletín de Militantes de la J. O. C. », « Juventud Obrera », en el seu n.º 45 corresponent al mes d'agost:

« 1 — El Congreso Nacional de Juventud Obrera, con la participación de 10.000 jóvenes trabajadores, un telegrama recibido del Papa, con la presencia del señor Cardenal Primado, de dos señores Obispos y de Monseñor Cardijn, ha constituido un hecho extraordinario y único en la historia de la juventud obrera española.